

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Capvt XXIII. Homines justos, per passionum tolerantiam, in quædam
Christi crucifixi simulacra, exactè elaborari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

CAPVT XXIII.

*Homines justos, per passionum tolerantiam,
in quadam Christi crucifixi simulacra,
exacte elaborari.*

§. I.

*Ejus considerationis fundamentum ac ratio pro-
ponitur.*

Considerationi huic ansam videntur præbere non se-
mel laudata Apostoli verba ad Romanos 8. capite;
ubi variè exhortans fideles ad passionum tolerantiam, cum
illud inter cætera dixisset: *Diligentibus DEUM, omnia* (hoc
est, afflictiones omnes, de quibus propriè erat sermo) *coo-
perantur in bonum*; ejus velut quandam rationem adferre,
volens: *Nam quos præsciuit, inquit* (sive quos specialiter præ-
dilexit DEUS) *hos & prædestinavit, conformes fieri imaginis
filij sui*: ad hoc scilicet, ut electi omnes (prout etiam antè
diximus) ad Filij DEI similitudinem conformentur; pri-
mùm in laborum dolorumq; patientia, ac deinde in regno
ac gloria cælesti. Habemus igitur ex Apostoli mente JE-
SUM afflictum atque despectum, instar esse exemplaris ac
prototypi, cui nos in hac vita oporteat, tanquam exempla
atque eclypa, per passionum experientiam ac tolerantiam,
configurari. Et quoniam passionum nomen magis mal-
leum scalprumve, quàm pictoris colores aut penicillum sub-
ijcit animo; rectè ac consequenter hic ponimus, nos ima-
ginis Filij DEI similitudinem, non tam ut coloribus expres-
sas imagines, quàm ut quædam opere statuario expressa si-
gilla representare debere.

Sanè & ipse Archetypus noster DEI Filius, qui in for-
ma DEI est figura, character, & velut exsculpta imago sub-
stan-

Hebr. 1.

E c e e z

stan-

stantiæ ejus; etiam in forma servi, instar simulacri à Deo Patre figurati aspiciendus est. Quod præsertim passionis tempore cognoscere licuit; quando grandibus & crebris tormentorum ictibus ab artifice Deo percussus, & tantum non contritus est (*voluit enim Dominus conterere eum in infirmitate*) dum exactè denique transfiguraretur in virum dolorum, ille existeret divinæ artis princeps labor, & opus, si quod unquam existit accuratissimum, absolutissimum, spectatissimum, nimirum Deus crucifixus. In cujus operis perfectionem olim se studium adhibiturum per Zachariam appromiserat, dicens: *Ecce ego calabo sculpturam ejus; vel* (ut Aquila vertit) *ego sculpam aperturam ejus; lapidis nimirum, qui Prophetae objectus fuerat, & quo, ex communi interpretum sententia, ipse Christus representabatur. Ex sensu* (inquit S. Hieronymus) *istum lapidem clavus crucis, & lancea militis faciam vulnerari.* Itaque mysticus ille lapis, multiplici studio & arte variâ, attritus est flagris, inscriptus vibicibus, confixus spinis, clavis perfossus, compunctus lanceâ; quò in eam evaderet, quam artifex Deus mente designaverat imaginem, & in simulachrum Archetypum, quod nobis ad imitandum proponeret, & cui nos, quam proximè possemus, assimilari & conformari vellet.

§. 2.

Considerationis exposita, in acerbis rebus, utilitas.

Quod igitur ex his consequens est: Dei servus, dum aliqua corporis animive aegritudine premitur, ita subinde secum statuet, atque (ut arbitror) non sine operæ pretio. Esse se in manu divini artificis, instar rudis & informis materiæ, in Christi patientis simulacrum exalpendæ ac figurandæ; aut sanè veluti inchoatam jam ipsius Crucifixi imaginem, cui (prout quisque magis minusve perfectus est) adhuc multum operæ atque laboris adhibendum sit, dum ex digni-

dignitate elaboretur ad sui exemplaris similitudinem (hoc est, ut alibi loquitur Sanctus Apostolus) *donec formetur Christus in nobis.* Ipsum porro sculptorem alium non esse quam Amorem divinum, præstantem illum in omni genere artificem; qui afflictionum malleo & scalpro dolorum, nos tundat, scalpat, radat, conformet, expoliat; idque eò accuratiùs impensùsve, quò quemq; magis ea in parte perficere, sive ad majorem divini exempli similitudinem adducere, instituit. Sic quippe etiam S. Papa Gregorius, de supra à nobis memorata Sancta Romula, sed alio in loco agens, apertè declarat, Deum instar summi opificis, afflictionum ceu scalprorum ictibus, eos etiam, qui perfecti videntur, tundere, ut ad imaginis divinæ similitudinem magis magisq; perficiantur. Verba ejus sunt ista: *Sed quia plerumque, hi quos jam homines perfectos aestimant, adhuc in oculis summi Opificis aliquid imperfectionis habent; sicut sæpe imperiti homines nondum perfectè sculptræ sigilla conspicimus, & jam quasi perfectè laudamus, quæ tamen adhuc artifex considerat & limat, laudari jam audit, & tamen ea tundere meliorando non desinit: hac quam prædiximus Romula, ea, quam græco vocabulo medici paralyfin vocant, molestiâ corporali percussa est, &c.* Vides hic supremum Opificem, homines velut sigilla nondum perfectè sculpta, morbis & afflictionibus velut tusionibus ac percussionibus limare, donec eos perfectè conformet, atque (quemadmodum dicere cœpimus) ad exactam illam viri dolorum, filij inquam sui, à se percussi & humiliati, similitudinem adducat. Hinc igitur ajo, posse nostrum quemlibet, dum vel maximè rebus adversis urgetur, consolandi sui non leve argumentum sumere, si tacitè secum cogitatione ita disputet: *Ægritudo ista, hic morbus, hæc vexatio, ictus est mallei divini Amoris, volentis me sensim effingere & conformare ad imaginem Domini mei crucifixi.* Et heu! quantis adhuc tusionibus

Gal. 4.

L. 4. dialog.

c. 15.

bus & sculpturis opus est, si eò denique adducendus sum, ut etiam rudis tanti exemplaris effigies, atque imperfectum simulacrum existam! At nimirum hoc ipsum tantum est, ut vel eà causâ, nihil quamlibet durum atque acerbum sit refugiendum. Hic igitur tunde, Deus, hic seca. Configuremur nunc imagini viri dolorum, ut in eandem cum illo imaginem postea transformemur in gloria.

Ex his porrò, quæ per plura capita, quadam argumenti connexionem, disputata sunt, facile erit animadvertere, in vox una Prophetæ Evangelici, quâ Christum à Deo percussum dixit, quàm variam nobis piæ commentationis sylvam suggerat, ad exaggeratæ inter quævis adversa patientiæ, ex Domini nostri imitatione, informationem. Quippe cum secundum istud exemplar, nos quoque (uti dicebamus) percuti, tundi, incidi oporteat; sive ut lapides, celestis destinatos ædificio; sive ut adamantes, divinæ coronæ inferendos; sive ut nummos, futuros æternitatis pretium; sive ut botros, dulcem Deo laticem propinatuos; sive ut marmora, in Crucifixi figuranda effigiem; sive (quod extremum proximo capiti reservavimus) ut citharas quasdam, ipso percussu, sanequam suavem Deoq; jucundam harmoniam elaboraturas.

CAPUT XXIV.

Christianam in adversis patientiam, harmoniam esse divinis auribus jucundissimam.

§. I.

Christus crucifixus, cithara Patris.

Atque ut susceptæ commentationi id tanquam fundamentum præstruam: video sanctis Doctoribus familiarem